

Η ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΙΣΤΕΥΜΑΤΟΣ

Του Ιωάννη Δ. Κακουδάκη

Αντιστρατήγου ε. α.

Επίτιμου Α' Υ/ΓΕΣ,

πρώην Διευθυντή της Διεύθυνσης Ιστορίας Στρατού του ΓΕΣ και Προέδρου της
Ελληνικής Επιτροπής Στρατιωτικής Ιστορίας του ΓΕΕΘΑ.

Στο καταστατικό του Σωματείου «ΚΙΒΩΤΟΣ ΟΛΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ», στο άρθρο 4, καθορίζεται ο ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΣ ΠΟΛΥΧΩΡΟΣ, που αποτελείται από τους παρακάτω τομείς:

- ΤΟΜΕΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ-ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ-ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ-ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ.
- ΤΟΜΕΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΜΥΝΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ.
- ΤΟΜΕΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩΝ.
- ΤΟΜΕΑΣ ΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗΣ.
- ΤΟΜΕΑΣ ΚΑΤΑΠΙΣΤΕΥΜΑΤΟΣ (ανθρώπινου, ελληνικού, θρησκευτικού).
- ΤΟΜΕΑΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΟΛΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΘΕΣΗΣ ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ.

Από το ΔΣ ορίστηκα ως Τομεάρχης του Τομέα ΚΑΤΑΠΙΣΤΕΥΜΑΤΟΣ, θέση που αποδέχτηκα και θα προσπαθήσω να ανταποκριθώ στις απαιτήσεις του πνευματικού αυτού χώρου και να προσφέρω αυτά που μπορώ.

Η λέξη **καταπίστευμα** είναι προσφιλής στον Πρόεδρο της ΚΙΒΩΤΟΥ Αντιστρατήγου ε.α. Δημήτριο Μπάκα, από τότε που ήταν Διοικητής της ΣΣΕ και, επίσης, την καθιέρωσε και στα κείμενα της ΚΙΒΩΤΟΥ, πολύ εύστοχα και με ευρύτερο και βαθύτερο περιεχόμενο.

Επειδή, λοιπόν, συχνά αναφέρεται στα κείμενα της ΚΙΒΩΤΟΥ η λέξη **καταπίστευμα** και δεν είναι και τόσο γνωστή και κατανοητή στην καθομιλουμένη, έκρινα ορθό να κάνω μια μικρή ανάλυση και να προσδιορίσω την έννοια και το περιεχόμενό της και σε αυτό το πνεύμα να συνεισφέρουν όσοι θα θελήσουν να διαπραγματευθούν και να αναλύσουν σχετικά θέματα.

Η λέξη **καταπίστευμα** είναι των ελληνιστικών χρόνων και παράγεται από το ρήμα καταπιστεύω που σημαίνει εμπιστεύομαι κάτι σε κάποιον, έχω πίστη, πεποίθηση σε κάποιον, είναι το εμπιστευόμενο με λόγο ή διαθήκη σε κάποιον, είναι οιονεί μια διαχρονική μεταφερόμενη παρακαταθήκη.

Η πρόθεση **κατά** σημαίνει σε μεγάλο βαθμό, πάρα πολύ. Είναι αυτό που εμπιστεύεται απόλυτα κάποιος σε κάποιον άλλο.

Συνώνυμες λέξεις-φράσεις είναι: παρακαταθήκη, κληρονομιά, προσφορά, κατάθεση ψυχής, δόσιμο ψυχής, φορέας ιδεών, ενδόμυχη επιθυμία.

Συγγενικές λέξεις είναι: καταπίστευση, καταπιστευματοδόχος.

Καταπίστευμα, λοιπόν, είναι το εμπιστευόμενο πράγμα σε κάποιον για κάποιο άλλο πρόσωπο. Είναι κατά κύριο λόγο όρος της νομικής επιστήμης και είναι ο θεσμός που παρέχει την ευχέρεια στον διαθέτη να καθορίσει απώτερο κληρονόμο στον οποίο περιέρχεται η κληρονομιά, εφόσον πεθάνει ο αρχικός κληρονόμος. Ο διαθέτης μπορεί να υποχρεώσει τον κληρονόμο, όπως μετά από ορισμένο χρονικό διάστημα ή μετά από ορισμένο γεγονός να παραδώσει ολόκληρη την κληρονομιά, που απέκτησε σε άλλο πρόσωπο που λέγεται καταπιστευματοδόχος. Δηλαδή, μετά τον θάνατο της γυναίκας του, ο σύζυγος αφήνει την κληρονομιά του στον αδελφό του. Όμως, απαγορεύεται το καταπίστευμα του καταπιστεύματος.

Κατά τη νομική αυτή έννοια είναι η σχέση που δημιουργείται κατά τη διάρκεια της ζωής ενός ατόμου προς ένα πρόσωπο, **ο ιδρυτής**, που διαθέτει περιουσιακά στοιχεία υπό τον έλεγχο άλλου προσώπου, **ο διαχειριστής**, προς όφελος τρίτου, **ο δικαιούχος**.

Με την ευρεία έννοια της «ΚΙΒΩΤΟΥ ΟΛΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ» το καταπίστευμα μπορεί να είναι: **γλωσσικό, ανθρωπιστικό, εθνικό, θρησκευτικό, οικογενειακό, κληρονομικό, στρατιωτικό, εκπαιδευτικό, γνωστικό, παιδευτικό, ελληνικό κ.ά..** Επομένως, το **καταπίστευμα** έχει ένα **ευρύτατο φάσμα** θεμάτων.

Μέσα σε αυτό το γενικό πλαίσιο είναι ευπρόσδεκτες εργασίες, μελέτες, θέσεις, απόψεις, προτάσεις, συμβατές με την Ιδρυτική Διακήρυξη και το Καταστατικό της ΚΙΒΩΤΟΥ, τις αρχές και τα οράματα της ολιστικής παιδείας, πάντοτε, με κέντρο και κύριο φορέα τον άνθρωπο **ως τελειότερο ον πάνω στη φλούδα της Γης**.